Amfetaminet Elvanse och 240 suicidala svenska tonåringar till akuten 15/11-23

Jag tackar beskedet: ”Läkare och sjuksköterskor som tar emot personer som gjort ett suicidförsök har alltså ett lagstadgat krav att biverkningsrapportera” (LVFS 2012:14). Tack också för att flera av er på Läkemedelsverket i många år aktivt försökt utbilda vårdpersonal kring hur man rapporterar misstänkta biverkningar och varför det är så viktigt.

Problemet är dock att psykiatrikerkåren, som det här fallet handlar om, verkar vara, för att uttrycka det brutalt, *helt obildbar.* Era utbildningsinsatser har inte lett till något alls. Vi kan lätt leda i bevis att psykiatriker *inte* rapporterar ens misstänkta *allvarliga* biverkningar, som suicidalitet, *om de inte är tvungna.*

Beviset ligger klart i det av mig beskrivna fallet om Elvanse. Här har vi alltså 240 fall av suicidalitet bland tonåringar som tagit Elvanse, med i de flesta fall ambulanstransport till akuten. Fall som finns beskrivna i Takedas rapport, där Läkemedelsverket i utredningen av fallen är Lead Member State i Europa https://jannel.se/240SuicidalaElvanse.pdf Fall som är ”medically confirmed”, beskrivna av läkare och annan sjukvårdspersonal på akuten.

Samtidigt, inte en enda biverkningsrapport från de psykiatriker som i ett stort antal av fallen bara *måste* känna till vad som hänt. Och så kan då läkemedelsbolaget komma undan med att säga att de inte fått tillräcklig information om dessa unga, och kan därför inte göra en bedömning av fallen.

Men visst vet Läkemedelsverket att det här inte är något nytt? Något som bara kommit upp nu. Visst vet ni på myndigheten att utbildningsinsatserna i området inte lett någonstans? Det lagstadgade kravet om att rapportera för inte med sig någon form av straffpåföljd vid uteblivna rapporter. Det är som att ha ”lagstadgade” hastighetsbegränsningar där man kan fortsätta bryta mot bestämmelserna utan någon som helst påföljd.

Inte något nytt? Nej, vi kan titta på vad dåvarande socialministern Annika Strandhäll sade om *precis den här saken* (att psykiatriker inte rapporterar skador av psykofarmaka på unga) i riksdagen den 19 januari 2018:

> ”Självklart är underrapportering av läkemedelsbiverkningar, när det förekommer, inte rimligt. Regeringen lägger stor vikt vid officiell statistik och rapportering. Flera av Socialdepartementets myndigheter har gällande dessa frågor ett omfattande ansvar som är reglerat i lag. Jag följer myndigheternas arbete noga.”
>
> ”… det [är] viktigt att bevaka att hälso- och sjukvården bedrivs på ett patientsäkert sätt. En pusselbit i detta är att inrapportering av biverkningar ska fungera klanderfritt.”
>
> ”… det [är] självklart så att det redan i dag finns ett tydligt rapporteringskrav när det gäller läkemedelsbiverkningar. Redan misstanken om en läkemedelsbiverkning ska rapporteras.”
>
> ”Alla biverkningsrapporter ska skickas till Läkemedelsverket. Det är obligatoriskt för hälso- och sjukvården…”

Så här såg det ut i riksdagen för snart 6 år sedan. https://www.riksdagen.se/sv/webb-tv/video/interpellationsdebatt/patientsakerhet-kring-psykofarmaka-och-sjalvmord_h510223/

Och vi vet från exemplet ovan om de 240 tonåringarna hur det ser ut idag.

Jag stannar med de orden och ser fram mot svar på mina frågor vad Läkemedelsverket nu kommer att göra.

Vänliga hälsningar
Janne Larsson